

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af samt Ændring i forskellige Told- og Afgiftsbestemmelser m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 289).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (H. P. Hansen): I Aarene 1931—33 blev der gennemført en Del Love om ekstraordinær Beskatning til Dækning af forskellige Kriseudgifter og tillige for at skabe Vederlag for de svigtende Indtægter. Senere er der vedtaget forskellige Udgiftslove, som har øget Driftsudgifterne, og det er Aarsagen til, at det Lovforslag, som i Dag foreligger til Behandling, er fremsat.

Finanslovforslaget for det kommende Aar udviste ved Fremlæggelsen i Oktober Maaned et Overskud paa ca. 3 Mill. Kr., senere er der kommet betydelige Udgiftsbeløb til, bl. a. ca. 7 Mill. Kr. som Følge af Reguleringstillæg til Tjenestemændene. Naar Finansloven om kort Tid kommer til tredje Behandling i Folketinget, vil den dog, til Trods for de forøgede Udgifter, udvise et Overskud paa ca. 1,3 Mill. Kr. Dette skyldes, at man regner med, at de forøgede Indtægter, som indeværende Aar kan opvise med Hensyn til Told- og Afgiftsbeløb, ogsaa skulde kunne indkomme i Aaret 1935—36. Men det vilde være urigtigt at regne med, at Indtægterne vil fortsætte Stigningen i det kommende Aar. Efter de Vanskeligheder, som er opstaaet med Hensyn til Importen, Vanskeligheder ved at skaffe det tilstrækkelige Valutabeløb, tror jeg, det vilde være uforsvarligt at regne med, at den Stigning, der har været i indeværende Aar, vil fortsættes i det kommende. Jeg tror, at vi ved Finanslovforslaget, som det nu vil komme til at foreligge, har taget alt i Betragtning med Hensyn til de indirekte Afgifter, der kan ventes at indkomme, og det samme gælder med Hensyn til de direkte Skatter. Disse har i indeværende Aar vist en Stigning og vil efter alt at dømme for det kommende Aar udvise en yderligere Stigning, men ogsaa det er taget i Betragtning, saa at man ikke paa dette Omraade mener, der kan forventes en større Indtægt end anslaaet.

Regeringen har derfor ment det nødvendigt at fremsætte det foreliggende Forslag. Den nugældende Lovs Bestemmelser,

der har Gyldighed til 30. Juni 1935, foreslaas herved forlænget for 1 Aar. Som Forslaget her foreligger, omfatter det en Række midlertidige Love, saaledes Toldloven af 15. Oktober 1932 samt Told- og Afgiftsbestemmelser vedrørende Kaffe, Øl, Sukker, Benzin m. m. For Finansaaret 1935—36 vil Vedtagelsen af Lovforslaget betyde en Indkomst paa godt 46 Mill. Kr.

Under Forhandlingerne i det andet høje Ting har Venstre ønsket forskellige Ændringer foretaget; bl. a. Overførelse af Benzinafgiften til Kommunerne og Ophævelse af Toldloven af 15. Oktober 1932. Som Erstatning herfor har man foreslaaet en Forhøjelse af Ølskatten, der, hvis man kunde regne ud fra Salget i indeværende Aar, i det kommende Aar vilde indbringe ca. 3,3 Mill. Kr.; endvidere en Forhøjelse af Omsætningsafgiften af Spiritus paa Restaurationer, hvilket skulde kunne indbringe 3,8 Mill. Kr. For den øvrige Del af Beløbet har der ikke været fremsat Forslag om Dækning. Disse Forslag blev imidlertid taget tilbage og kom ikke til Afstemning i Folketinget. Det samme gjaldt et Forslag, som jeg havde stillet i Udvalget, gaaende ud paa at opheve Tillægsafgiften paa Sukker og at nedsætte Skatten paa Kaffe og Afgiften paa Kaffesurrogater. Disse Nedsættelser vilde andrage ca. 16 Mill. Kr. Jeg havde foreslaaet til Gengæld at forhøje Indkomstskatten og Aktieselskabsskatten med et tilsvarende Beløb. Men da der ikke var Mulighed for at vinde Tilslutning til disse Forslag fra noget af Oppositionspartierne, og der som Følge deraf ikke var Udsigt til, at de kunde føres igennem i Rigsdagen, blev de ikke bragt ned i Folketinget.

I Forslaget, som det her foreligger, er der i Forhold til den Lov, der blev vedtaget den 23. Marts 1934, kun foretaget en enkelt Ændring af finansiell Betydning, endda kun af ringe Betydning, nemlig vedrørende Gummistøvler. I 1932 blev Tolden forhøjet fra 50 Øre pr. kg til 1 Kr.; dette Beløb foreslaas nu igen nedsat til 50 Øre pr. kg. Endvidere er der sket en lille Udvidelse af § 3 i 1932-Loven. Bestemmelsen i § 3 gik ud paa, at Finansministeren i visse Tilfælde kunde nedsætte Tolden, naar det var godtgjort, at Prisen fra Fabrikkerne ikke stod i Forhold til Produktionsomkostningerne. I Stedet herfor indsættes nu en Bestemmelse om, at Ministeren, naar han skønner, at der har fundet en Prisstigning Sted, som ikke er tilstrækkelig begrundet i forøgede Produktionsomkostninger, kan foretage en saadan Nedsættelse. Det blev hævdet i det